

[Steincke.]

Side 304—305, fremsatte Oplysninger nære den Opfattelse, at Hovedrevisoratet har Ret i, at det er saare uheldigt, at Nybygningen til Toldkammeret paa Gammelholm stod eller staa ubenyttet i Tider som disse, blot fordi der er Anlæg til Oliefyring, naar Forholdet dog er det, at Ombygning af Varmeanlægget til fast Brændsel kun vil medføre en Udgift paa ca. 5 000 Kr. Man vedtog derfor at henlede Opmærksomheden paa denne Sag, hvis den da ikke i Mellemtiden er ordnet tilfredsstillende.

I øvrigt indstiller Udvalget i Overensstemmelse med Statsrevisorerne, at Statsregnskabet for Finansaaret 1940—41 godkendes, hvilket jeg herved skal anbefale.

Finansministeren (K. H. Kofoed): Jeg takker det ærede Udvalg for Arbejdet med Statsrevisorernes Betænkning og specielt den ærede Ordfører for de fremsatte Udtalelser. Jeg har bemærket mig Tilslutningen fra Udvalgets Side til de tre specielle Poster, hvortil Statsrevisorerne har fremsat Bemærkninger. Den ærede Ordførers Kommentarer til visse andre Poster i Regnskabet har jeg ligeledes bemærket mig. For saa vidt angaar Spørgsmaalet om Lønudbetalingen ved Horsens Havn og Sagen vedrørende Licitationen over Opførelse af et nyt Bolværk i Løgstør Havn, skal jeg gøre min Kollega, Ministeren for offentlige Arbejder, bekendt med Ordførers Udtalelser.

Jeg skal dog tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at Ministeriet for offentlige Arbejder allerede efter Hovedrevisoratets Henstilling over for Løgstør Havn udtrykkelig har paataalt Havns Afgørelse af det omhandlede Spørgsmaal, saa at man fra Ministeriets Side har stillet sig paa samme Standpunkt over for det passerende, som der er blevet givet Udtryk for af den ærede Ordfører. Den ærede Ordførers Omtale af det særlige Forhold inden for Marineministeriets Sygevæsen skal jeg lade gaa videre til min Kollega Forsvarsministeren, men det er mit Indtryk, at der allerede fra Marineministeriets Side er truffet en tilsvarende Ordning for Søværnet som den, der eksisterer for Hærens Vedkommende.

De to andre Sager, som den ærede Ordfører omtalte, er jeg ikke saa heldig at kunne henføre til nogen af mine Kollegaer, idet de vedrører det Ministerium, som jeg er Chef for, Finansministeriet, og jeg vil derfor føje nogle Bemærkninger til de Udtalelser, der blev fremsat.

Det er rigtigt, som den ærede Ordfører gjorde opmærksom paa, at Hovedrevisoratet har fremdraget det Spørgsmaal, om Kontrollen med Forlystelsesafgiftens rigtige Erlæggelse maa anses for fuldt betryggende. Det fremgaar endvidere af Statsrevisorernes Betænkning, at Hovedrevisoratet har peget paa, at man kunde etablere en mere effektiv Kontrol ved, at Billetternes Trykning overtoges af Staten, og ved, at der blev indført Billettvang: at Brug af Billetter blev obligatorisk. Dette Problem er i øvrigt ogsaa rejst over for Finansministeriet af Justitsministeriet, og for nylig har Foreningen af Filmsudlejere i Danmark henvendt sig til mig med en Henvendelse af lignende Karakter.

Hvis man imidlertid skulde gaa til de Foranstaltninger, som er anbefalet af Hovedrevisoratet, skulde der jo altid udstedes Billetter til en hvilken som helst afgiftspligtig Forlystelse; der skulde med andre Ord gennemføres Billettvang. Men dette nødvendiggør en Lovændring, idet den nu gældende Lov om Afgift af offentlige Forestillinger og Fremvisninger ikke indeholder Bestemmelse om en saadan Billettvang. Tværtimod forudsætter Reglerne i Lovens § 2, at en saadan Tvang ikke er til Stede, ikke skal effektueres. Jeg mener nu ogsaa, at der mod en saadan Ændring af det nuværende System kan anføres adskilligt. Det synes paa Forhaand antageligt, at det ikke er ved de store faste Etablissementer, Teatre og Biografteatre, Forholdene gør en yderligere Kontrol mest paakrævet; det er navnlig ved de smaa og mere tilfældige Forlystelser, der er Risiko for Besvigelser, men Afgiften heraf er finansielt meget ubetydelig, og en Kontrol som den, Hovedrevisoratet har anbefalet, vil nødvendiggøre et ret stort administrativt Apparat, som ogsaa koster en hel Del Penge. Men hvordan man nu end ser paa dette Forhold, er det altsaa givet, at vi skal have en Ændring af Loven om Forlystelsesafgifter, hvis Hovedrevisoratets Ønsker skal imødekommes, og derfor er der ikke saa meget at sige til, at dette Spørgsmaal, der altsaa faktisk eventuelt resulterer i en Ændring af denne Lov, er henvist til Skattekommissionen, som netop arbejder med Spørgsmaalet om en Ændring i Loven om Forlystelsesafgifterne. Jeg er ganske enig i, at Skattekommissionen ikke skal være et Pulterkammer, hvortil alle mulige Problemer henvises, men naar man fra Kommissionens Side meddeler mig, at man arbejder med dette Spørgsmaal, synes det naturligt